
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 1

LEDEN 2018

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Přeji požehnaný rok 2018 a zároveň děkuji za vše dobré, co se podařilo v naší farnosti v uplynulém roce. Některé články a fotky připomenou krásná setkání a nabídnou seznámení s těmito zážitky i těm, kteří u nich nemohli být.

Všichni jsme zase o něco starší – snad tedy přijde vhod i krásná modlitba v čase stáří pro ty, které již stáří potkalo, i pro ty, kteří stáří respektují a ctí.

Kdo má rád historii a je patriotem, uvítá článek o výročí kostela Obrácení sv. Pavla a odkazy na některé akademické práce týkající se kostela, jeho zakladatelů a stavitelů.

Farní zpravodaj je čten nejen v Brandýse, ale citace z loňského vánočního úvodníku se objevila v úvodu besedy o chudobě na Štědrý den v rozhlaso-

vém pořadu Vertikála. Pan redaktor mě tímto mile překvapil. Pak ještě jednou, když připomínal reflexi kardinála Martiniho o stavu církve, kterou zaregistroval na mé facebookové zdi. Nechci se chlubit, ale spíše se podělit o radost, že náš zpravodaj může zaujmout i mimo hranice naší farní komunity a facebook může přinášet dobré inspirace. O tom, že sociální sítě mají svá úskalí asi nikdo nepochybuje, ale mají také své šance. I pro seznámení naší farní komunity na facebookové skupině Farní kavárna brandýská, která má 67 členů. Nejsou mezi nimi jen naši mladí farníci, ale i střední a starší generace má o tuto iniciativu zájem. Je to šance se poznávat a komunikovat i tímto způsobem.

Oznámení

Biblický klub

Lednová setkání biblického klubu se budou konat v úterý 16.1. a 30.1. od 19.15 na faře v Brandýse. Náplní těchto setkání je četba z duchovní literatury, vzájemné sdílení

Dětská mše od 10.30

Mše svatá přívětivá pro děti bude opět druhou neděli v měsíci, tentokrát 14.1. Začátek této mše je od ledna posunutý na 10.30. Kromě dětské mše bude v Brandýse i *obvyklá mše v 8.30*. Mši v Toušeni v 10.30 bude sloužit pozvaný kněz z některé okolní farnosti.

Setkání otců

Rok se sešel s rokem a opět připravujeme tentokrát již XI. národní setkání Modliteb otců v ČR. Uskuteční se opět na Svatém Hostýně v poutním domě č. 3 v termínu 12.1. – 14.1.2018

Přijďme nebo přijedme se setkat, společně se modlit a děkovat ve společenství mužů-otců. Jistě máme každý za co. Prožijeme víkend ve společenství chlapů, vzájemně se povzbudíme, podělíme se o radosti i strasti otcovství a jistě prožijeme společné chvíle s Pánem. Cena na celý víkend bude asi 1250 Kč. Kdyby byla cena pro někoho z Vás důvodem pro to, že nemůžete přijet, ozvěte se a zkusíme to nějak vyřešit. Prosíme pošlete vyplněnou přihlášku co nejdříve, nejpozději do 7.1.2018.

Zároveň prosíme o modlitbu za společné setkání.

Poutní mše 28.1.

Poutní bohoslužba u příležitosti svátku Obrácení svatého Pavla bude v neděli 28.1. od 10.00 v Brandýse. Tuto mši bude letos celebrovat P. Cyril John, SJ. Po mši bude následovat farní káva. *Mše v 10.30 v Toušeni bude tento den zrušena.*

Farní ples

Srdečně zveme všechny příznivce společenského tance na farní ples, který se uskuteční v pátek 9.2. od 20 hodin v Hlavenci. Prodej vstupenek bude zahájen v lednu, ale už nyní si je můžete zamluvit na telefonu 775 276 586. Za pořadatele Jarmila Habartová.

Brandýski „pátečníci“

Nie je práve originálne zvoliť si takýto názov pre piatočné stretávanie. Ono to vlastne vzniklo nejakú tak samo. Začalo to piatočným posedením s pripomenutím 17. listopadu, potom nasledovalo piatočné autorské čítanie Petra Kukala a do tretice piatočné putovanie po Izraeli s Karlom Hermannom. Sľubný úvod na diskusné piatočné podvečery, že?

Ak by bol záujem, mohli by sme v piatočnom stretávaní pokračovať. Pestrosť tém už bola ukázaná: spoločenské dianie, umenie, cestovanie, čiže všetky záležitosti našich životov, kde nás Pán doviadol, kde sme sa s ním stretli, alebo naopak, kde nám chýbal. V našom farnom spoločenstve je určite skrytých mnoho zaujímavých životných skúseností, ktoré by druhých obohatili.

Z „originálnych pátečníkov“ by sme mohli zachovať úctu k demokracii, studené pohostenie a kávu, ale prosím, aby tam mohli aj ženy.

Pokiaľ by ste sa chceli s nejakou té-

mu podeliť, ozvite sa.

Katarína Holcová

Liturgický kalendár

Pondělí 1. ledna

Slavnost Matky Boží Panny Marie

Úterý 2. ledna

Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Nazíánského

Sobota 6. ledna

Slavnost Zjevení Páně

Neděle 7. ledna

Svátek Křtu Páně

Středa 17. ledna

Památka sv. Antonína

Čtvrtek 18. ledna

Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

Středa 24. ledna

Památka sv. Františka Saleského

Čtvrtek 25. ledna

Svátek Obrácení svatého Pavla

Středa 31. ledna

Památka sv. Jana Boska

Modlitba ve stáří

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.

Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci.

Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.

Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom neštoural a neporučníkoval.

Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat – ale ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.

Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku.

Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.

Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí.

Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.

Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo ďáblovo.

Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.

Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám – bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu.

Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.

Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“

Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš.

A k tomu mi dej všechnu sílu srdce. Amen.

sv. František Saleský

Adventní duchovní obnova s otcem Michaellem Slavíkem

Byla o Ježíšově druhém příchodu na konci věků. O tom, jak máme sklon Ježíše vnímat jako dvě osoby – milujícího, uzdravujícího a odpouštějícího, a na druhé straně jako toho, jehož příchodu se obáváme. Ale je to pořád stejný Ježíš, který nám odešel připravit příbytek. Nevíme, kdy přijde, a proto máme být bdělí, jako rodiče, kteří hlídají nemocné dítě – když zapláče, hned vstanou. Nemáme hledat jistoty na světě, nemáme zakopat své hřivny (řecky talenty), ale riskovat, své schopnosti použít k dobrému. Podmínky vstupu do Božího království jsme nedávno slyšeli v nedělním čtení – nejsou to počty mší, přijímání a modliteb, ale drobné skutky lásky – dát najíst, napít, obléci, navštívit, potěšit. Nesmírně mě potěšila slova otce Michaela, že tady je velká naděje spásy všech, kdo v Boha nevěří. Uklidnil mě i jeho výklad o tom, že hrozná znamení před Ježíšovým příchodem (která

už probíhají – každodenně je vnímáme ve zprávách) tu byla odjakživa a právě od nich nás Ježíš přijde osvobodit. Když Ježíš odcházel, tak nám žehnal, a právě tak znovu přijde.

I tyto naše farní – třebaže na můj vkus zbytečně krátké – duchovní obnovy člověku obrovsky pomáhají. Zažít neobvyklý pohled zkušených duchovních otců (a páter Josef k nám zve opravdová „esa“) na různé části evangelia, vyjít z běhu všedních dní, soustředit se, vyzpovídat se. Jen mi připadá škoda, že naše farnost příliš nerespektuje starobylou duchovní zkušenost, že Boží hlas je nejvíc slyšet v tichu – na našich duchovních obnovách to v sále občas hučí jako v úlu (nebo jako na farní kávě). A ještě bych poprosil otce Josefa, aby nás jednou „obnovoval“ i on – jistě by nám na této hlubší rovině měl co říci.

Jan Holec

475. výročí brandýského kostela Obrácení sv. Pavla

Farní kostel Obrácení sv. Pavla stojí v Brandýse nad Labem již 475 let. Je největším místním kostelem a díky své zvonici byl po dlouhá léta jasně viditelnou dominantou města. Během tradičních královských korunovačních jízd jej navštěvovali také habsburští panovníci. Dnes je spíše skryt v zástavbě – i se svým příběhem o proměnách, kterými během staletí prošel.

Stavbu této renesanční budovy, která měla sloužit jako modlitebna Jednoty bratrské, zadal v roce 1541 majitel zdejšího panství Arnošt Krajíř z Krajku italskému staviteli Matteu Borgorellimu. Bylo to v době, kdy po husitských válkách zůstalo mnoho kostelů opuštěných, a proto nebylo třeba stavět kostely nové. Brandýský kostel je tedy poměrně raritní – je to jeden z mála renesančních kostelů vystavěných na území České republiky, přičemž původní sbory Jednoty bratrské v Mladé Boleslavi a Brandýse nad Labem jsou považovány za vůbec nejstarší renesanční kostely ve střední Evropě.

Jednota bratrská sídlila na Brandýsku od 15. století a navzdory zákazu panovníka a pronásledování bratří se její komunita na tomto panství pod ochranou Krajířů z Krajku rozrůstala. Členové Jednoty však nesměli praktikovat svou víru v místních kostelích. Kostel sv. Petra byl katolický a kostel sv. Vavřince náležel straně pod obojí. Bylo tedy potřeba zřídit

pro ně trvalou modlitebnu.

Stavba sboru byla dokončena roku 1542. Stavitel při své práci přihlížel k zásadám a prostotě českých bratří a vznikla stavba připomínající starokřesťanskou baziliku. Svůj účel však plnila pouhých pět let, než byla králem Ferdinandem I. konfiskována spolu s celým panstvím. Budova připadla věřícím podobojí a byla k tomuto novému poslání uzpůsobena. Ze skromné modlitebny se postupně stal rozmanitě vyzdobený katolický kostel, zasvěcený svatému Pavlu. V 18. století získal kostel dnešní podobu. Během barokní přestavby byla přistavěna zvonice a kostel byl vybaven novým mobiliářem.

Zajímavý je i název kostela. V Čechách i po světě je mnoho kostelů zasvěcených sv. Petru a Pavlovi, ale kostelů nesoucích pouze jméno apoštola Pavla je poskrovnu. Sbory Jednoty bratrské nebyly nikomu zasvěcené – svůj název tedy získal až během rekatolizace, a právě příběh o obrácení sv. Pavla měl být obrazem pro kostel samotný, který se takto „obrátil“ na katolickou víru.

Díky tomu kostel, vybudovaný původně jako sbor českých bratří, dnes slouží Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem, zatímco bývalý brandýský katolický kostel sv. Petra využívají nyní věřící Českobratrské církve evangelické.

Martin Šenk

Zdroje:

- Iveta Tůmová: Chránové stavby Mattea Borgorellimo. theses.cz/id/fau8ol/70214-511604821.pdf
- Pořízka Pavel: Brandýský děkanát v pozdním středověku. dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/44587
- Juda Kaleta: Johanka z Krajku a Jednota bratrská. is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/164815/

Opomenutý rodák

Toušeňský zpravodaj Florián vloni připomněl, že před 150 lety se v Toušeni narodil význačný katolický kněz P. Josef Dyrhon (*8. 12. 1866). Brandýský děkan P. Ervín Cyrus o něm poznamenal do toušeňské pamětní listiny: „V roce 1935 uchýlil se vysocedůstojný pan arcibiskupský vikář Josef Dyrhon, čestný konsistorní rada, arcibiskupský notář a osobní děkan v Slabcích u Křivoklátku na pensi do rodné Toušeně, kde pobýv pět měsíců, odstěhoval se do Kolče. V té době v měsíci máji konával v kostele sv. Floriána o nedělích a svátcích májovou pobožnost s kázáním ke cti Královny Máje, k Panně Marii. Zásluha o obnovení svátečních bohoslužeb byla jen částí obětavé činnosti Josefa Dyrhona. Toušeňskému kostelu pomohl již jako student III. ročníku bohosloví (1890): ta svou činností pro „Spolek šlechtičen ku podpoře chudých kostelů“ získal pro vybavení toušeňského kostela cenný bílý ornát s vyšívaným křížem.

Josef Dyrhon pocházel z devíti dětí truhláře Karla Dürhona (1832-1893) ze Sluštic a Kateřiny Šnidrové (1832-1920) z Popovic. Otec byl z evangelické rodiny helvetského vyznání, ale před sňatkem

konvertoval ke katolíkům. Rodinné truhlářství v Toušeni v čp. 94 převzal nejstarší syn František. Syn Josef maturoval na českém vyšším gymnasiu v Praze v Ječné ulici. Na české Karlo-Ferdinandově univerzitě studoval katolické bohosloví a v červnu 1891 byl vysvěcen na kněze. Nejprve působil na německé faře v Bečově u Karlových Varů, poté byl administrátorem v Pořejově u Tachova, v Kladru-bech u Stříbra a po šest let v Nových Hamrech u Kraslic, kde se stal roku 1895 farárem. Téměř sedm let byl činný v Krásné Lípě a téměř tři desítky let ve Slabcích na Křivoklátsku. Na slabeckou faru přizval z Toušeně svou ovdovělou matku Kateřinu a sestru Barboru jako hospodyni. Vedle svědomité péče o farní povinnosti vyučoval ve všech svých působistiších náboženství. Roku 1921 byl jmenován vikářem. V červnu 1930 utrpěl v Praze těžký úraz při střetu s tramvají. Přes následky a postižení oční chorobou sloužil ve Slabcích až do roku 1935. V roce 1936 přijal duchovní službu v Seywalterově ústavu slepých dívek v Brandýse n. L. Zemřel v pražské nemocnici U alžbětinek 5. prosince 1944.

Jan Králík

Nová cesta životem

2. prosince 2017 jsme byli s manželem přijati do katechumenátu. Obřad proběhl v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě a vedl jej kardinál Dominik Duka. Asi se dvěma sty přítomnými jsme prožili krásný podvečer v katedrále, v atmosféře odříznuté od okolního světa, ve vstřícné náruči církve. Svou radost jsme mohli sdílet s našimi ručiteli, kteří nás laskavě doprovodili i s rodinami a s našimi dětmi.

Obřad přijetí do katechumenátu bývá označován jako zasnuby s Kristem. A takto slavnostní a radostný jsme jej vnímali. Kromě Nového zákona jsme si odnesli na čele znamení kříže Ježíše Krista a krásná slova „... učte se Jej znát a Jeho láska bude Vaší silou. Vítám Vás.“

Otevírá se nám nová cesta životem – cesta křesťana. Ta plně započne křtem,

k němuž se teď my i naše děti připravujeme. Je to život podle Desatera, v blízkém vztahu k Bohu a s bezmeznou důvěrou, že vede naše kroky.

Po několika letech váhání jsme se před půl rokem rozhodli, že se necháme pokřtít. I díky trpělivým, nenaléhajícím a inspirativním setkáním s p. Josefem Hurtem se můj vztah k Bohu rozvíjí, nacházím v něm radost, blízkost a často slychanou větu „neboj se, jsem s tebou“. Uvědomuji si své chyby a zdaleka se mi nezdá se všech vyvarovávat. Ale vím o nich, což je obvykle počátek k jejich nápravě. Učím se vztahu k církvi, či spíše navazuji k ní vztah. Těším se z cesty s Pánem a prosím Jej o vedení k Němu a shovívavost v mých zaškolbrntnutích.

Petra Jančurová

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Ne 10.30
Svémyslice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	<i>1. sobota v měsíci 16.15</i>
Mratín, kostel sv. Michala	<i>2. sobota v měsíci 16.15</i>
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	<i>3. sobota v měsíci 16.15</i>

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava	Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, Ne 9.00, 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00 (<i>mimo 1. neděli v měsíci</i>)
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00 (<i>mimo 1. neděli v měsíci</i>)
Chvaly, sv. Ludmily	Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, Ne 8.30, 18.30
